

چرا نباید در محل کار، خودِ واقعی را به نمایش گذاشت؟ - دیجیاتو

محسن خوشنود | یکشنبه، ۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۶

امروزه بیشترین نصیحتی که برای موفقیت در زندگی کاری خود از دیگران می شنویم، عبارت «خودت باش» است. این جمله ی کوتاه، که از مدیران ارشد کمپانی های بزرگ گرفته تا سخنرانان جشن های دانش آموختگی دانشگاه ها، همه آن را به کار می برند، در نگاه اول بسیار منطقی و کاربردی به نظر می رسد. اما آیا در بازار کار واقعاً به کار خواهد آمد؟

یکی از افرادی که توانسته با موفقیت این جمله را به کار بگیرد، معاون ارشد شرکت نرم افزاری «ScribbleLive» کانادا، «مایکل فردریش» است. عبارت خودت باش برای فردریش به معنی پوشیدن شلوارک سر کار و خودمانی شدن با مشتریان بالقوه بوده، و تا کنون به همین سبک توانسته زندگی موفق داشته باشد.

به گفته ی آقای فردریش، وی توانسته به لطف تسلط بر زبان های خارجی و مهارت های رفتاری که طی سفرهای خود، به جا رفتن به دانشگاه کسب کرده، شغل هایی با درآمد بالا بدست بیاورد. او موفق شده علی رغم رفتارهای غیر عادی خود در شرکت ترفیع رتبه دریافت کند.

مایکل 44 ساله می گوید: «نگران وجهه ی خود به معنای سنتی کلمه نیستم. من خودم را همینگونه که هستم پذیرفته ام و به آن افتخار می کنم.» اما آیا عبارت «خودت باش» در مورد همه صدق می کند؟ چه مقدار از خودِ واقعی را باید به همکارانمان نشان دهیم؟ و آیا این منش برای برخی نسبت به بقیه مناسب تر است یا نه؟

مرزهای ناپیدا

به گفته ی پروفیسور «هرمینیا ایبارا»، مدرس رفتار و رهبری سازمانی در دانشکده بازرگانی دانشگاه های لندن و اینسید فرانسه، خودِ واقعی همیشه بهترین گزینه نیست، و گاهی نتیجه ی معکوس دارد.

بنا بر تحقیقات وی، افرادی که ارتقا درجه پیدا می کنند، اگر تصور ثابتی از خودِ واقعی داشته باشند، معمولاً بیشتر از دیگران با ریسک عدم موفقیت در نقش جدید مواجه هستند. آنها بجای تطبیق دادن خود با شرایط جدید، همچنان مانند گذشته رفتار می کنند.

به گفته ی خانم ایبارا، مثلاً افراد خودمانی و صمیمی بیش از حد افکار و احساسات خود را با دیگران به اشتراک می گذارند، و در نتیجه اعتبار و تاثیرگذاری خود را از دست می دهند. او همچنین معتقد است: «ساده ترین تعریف از خودِ واقعی، صادق بودن با خویشتن است. اما خویشتن می تواند خودِ امروز من باشد، خودی که همیشه بوده ام یا خودی که فردا خواهم بود.»

خود ارزیابی

مردم معمولاً «واقعی بودن» را بهانه ای برای ماندن در محدوده ی امن خود قرار می دهند. به گفته ی ایبارا افراد اغلب اوقات می گویند: «من اینگونه نیستم.» و با این طرز فکر، از تغییر و تحول می گریزند.

بنا به گفته ی «مارک اسنایدر»، روانشناس اجتماعی از دانشگاه مینه سوتا، راحتی افراد برای تطبیق رفتارشان با شرایط جدید بستگی به میزان «آفتاب پرست» یا «ژک» بودن ایشان دارد. او برای اندازه گیری این موضوع یک تست روانشناسی تحت عنوان «ترازوی خود ارزیابی» طراحی کرده است.

اسنایدر معتقد است آفتاب پرست ها، زندگی را فرصتی برای بازی در نقش های مختلف دانسته، در نتیجه کلمات و حرکات خود را برای تاثیر مناسب، با دقت انتخاب می کنند. در مقابل انسان های ژک روابط اجتماعی را وسیله ای برای نمایش خود واقعی خویش قرار می دهند.

مشکل اساسی با عبارت «خودت باش» در بازار کار، مزیت بارز آفتاب پرست ها نسبت به انسان های صادق است. چرا که اکثر مشاغل به خصوص در سطوح بالای سازمانی، نیازمند نقش بازی کردن و مهارت های اثرگذاری بوده و بیشتر مناسب افرادیست که کردار خود را متناسب با شرایط تغییر می دهند.

اثبات لیاقت

سایر تحقیقاتی که در این زمینه صورت گرفته نشان می دهند اتفاقاً زمانی که به سطوح بالای سازمانی می رسید، قدرت و فرصت مناسب برای «واقعی» بودن را پیدا می کنید؛ در واقع برای رسیدن به چیزی که روانشناسان اجتماعی «اعتبار فردی» می نامند، باید زمان زیادی صرف کنید.

پروفسور ایبارا اما بیان می کند: «افراد مسن امتحان کرده اند، آزمایش کرده اند، به روش آزمون و خطا نسخه های مختلفی از خود را تجربه کرده اند، هرآنچه به دردشان می خورد پیدا کرده و در نهایت سبک خود را ساخته اند. آنها با حسن نیت به دانشجویان جوان می گویند خودت باش، در حالی که فراموش می کنند همین فرآیند برای خودشان نزدیک به 30 سال طول کشیده است.»

«جرمیا استون» متخصص استخدام در شرکت «Hudson PRO» در نیویورک می گوید: «بخشی از خطر جمله ی خودت باش در این نهفته است که مردم فکر می کنند تا همین حد کفایت می کند. مفهوم جمله این نیست که وقتی به مصاحبه یا محیط کاری می روید باید با دیگران مانند رفقای خود رفتار کنید، بلکه یعنی قرار است وارد ارتباط واقعی با افراد دیگری شوید که شخصیت شما را درک کرده و مسائل مهم و چیزهایی که برایتان ارزش دارند را خواهند شناخت. در مجموع خودت باش نصیحت بدی نیست، اما صرفاً کاربردی هم نخواهد بود.»

نظر مایکل فردریش هم در این باره جالب است، او عبارت «خودت باش» را چندان خردمندانه نمی داند و می گوید: «چطور می توانی خودت باشی وقتی خودت را نمی شناسی؟ خود را بشناس و ببین چه چیزی تو را خوشحال می کند.»

[دیجیاتو](#)